

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 301/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 11/2009 a postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 19 CoE 4/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 11/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“) a postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 CoE 4/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. V rámci zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere sťažovateľka pristúpila po dohode s dlžníkom k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky, resp. rozhodcovskej zmluvy, ktorá založila právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., B. (ďalej len „Stály rozhodcovský súd“), rozhodovať o právnom postavení zmluvných strán pri vzniku sporu. Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany dlžníka bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávky aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcie na podklade exekučného titulu (rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, pozn.). Prvostupňový súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, avšak v priebehu jej vykonávania následne exekúciu uznesením sp. zn. 3 Er 11/2009 zo 14. decembra 2011 zastavil. Proti označenému uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 19 CoE 4/2012 zo 7. augusta 2012 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

V sťažnosti sťažovateľka uvádza, že sa nemohla „... stotožniť s odôvodnením označeného rozhodnutia porušovateľa a to tak po stránke právnej, ako aj po stránke skutkovej a preto podal proti nemu odvolanie. Navyše, sťažovateľ podal po podaní odvolania návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ! Porušovateľ v prvom rade a ani porušovateľ v druhom rade nerozhodli do skončenia konania o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania! Porušovateľ v druhom rade rozhodol priamo o odvolaní sťažovateľa a to tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, rozhodnutie je obsahom uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7. 8. 2012, sp. zn. 19 CoE 4/2012. V danom rozhodnutí sa súd vôbec nezmieňuje o procesnom návrhu sťažovateľa! Práve chýbajúca procesná činnosť porušovateľov vecne vyjadrená vydaním rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ, ako aj úplná

ignorácia právnej argumentácie a tvrdení sťažovateľa vo vzťahu k nutnosti súdu konať položením prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie, zásadným spôsobom porušila základné práva sťažovateľa...“.

Sťažovateľka podala v priebehu konania pred všeobecnými súdmi návrh na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorý odôvodnila tým, že *«súd sa nijako nevysporiadal s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS a nijako nezdôvodnil prečo považuje rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku v zmluve o úvere. Máme za to, že v danom prípade je nutné požiadať o výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka“ v kontexte tohto sporu Súdnym dvorom Európskej únie... Súdnemu dvoru Európskej únie by mala byť daná príležitosť posúdiť exekučné konanie týkajúce sa záväzkových vzťahov v rámci spotrebiteľských zmlúv komplexne tak, aby účastníkov konania zbavilo právnej neistoty vyplývajúcej z doterajšieho výkladu únievého práva a následnej aplikácii vnútroštátnymi súdmi Slovenskej republiky. Máme za to, že v danom prípade je potrebné požiadať Súdnym dvorom Európskej únie aj o výklad čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv EÚ a to v súvislosti s výkladom pojmu „neprijateľná zmluvná podmienka“ v kontexte smernice Rady 93/13/EHS a jej následnej aplikácii exekučným súdom a dopadom na existujúce právne vzťahy.».*

Podľa sťažovateľky *„Všeobecný súd mal zákonnú povinnosť zaoberať sa návrhom sťažovateľa a umožniť mu tak dosiahnuť stav (resp. minimálne ovplyvniť pokračovanie civilného procesu) v ktorom by sa právna vec pred vnútroštátnym súdom rozhodovala na základe správneho a adekvátneho právneho základu súčasťou ktorého je aj výklad práva spoločenstva (či únievého práva) podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ Súdnym dvorom Európskej únie v konaní o prejudiciálnej otázke.“.*

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, alternatívne postupom krajského súdu v napadnutom konaní, uznesenie krajského súdu

sp. zn. 19 CoE 4/2012 zo 7. augusta 2012 zruší a vec vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania. Súčasťou sťažnosti je aj návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia krajského súdu sp. zn. 19 CoE 4/2012 zo 7. augusta 2012 podaný podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,

b) ústavný súd v tej istej veci koná,

c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Ak ústavný súd zistí, že sťažnosť sa týka toho istého sťažovateľa a tej istej veci, odmietne ju ako neprípustnú už po jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd zo spisu vedeného pod sp. zn. Rvp 13345/2012 zistil, že sťažovateľka 29. októbra 2012 doručila ústavnému súdu obdobnú sťažnosť, v ktorej (zhodne s touto sťažnosťou) namieta okrem iného aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 11/2009 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 CoE 4/2012, pričom v tejto sťažnosti okrem iného formuluje aj výhrady voči tomu, že v predmetnej veci vo veci konajúce súdy nepožiadali Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. O tejto sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13345/2012 nebolo doteraz rozhodnuté.

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky a tiež aby vyzýval sťažovateľku na predloženie splnomocnenia, ktoré nebolo k sťažnosti pripojené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2013